Núm. 176 Novembre de 2013 laburxa.cat

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Àmplia mobilització contra les reformes educatives i les retallades

El 24 d'octubre la comunitat educativa - des de les escoles bressol fins a la universitat - va fer una jornada de vaga i de lluita contra la LOMQE, la LEC i les retallades. El seguiment de la vaga als nostres barris va ser similar al de Catalunya, al voltant del 50%.

Pàg. 3

35è Cros Popular de Sants participatiu i solidari

1714 persones van participar, el diumenge 3 de novembre, a la cursa de 10 quilòmetres del 35è Cros Popular de Sants, aquest any en memòria d'Eugeni Giralt. La cursa és tot un esdeveniment social que ha fet enguany una recapta solidària.

Pàg. 12

Entrevista: Pere López

El barri diu "NO PASSARAN!"

Crònica de l'antifeixisme a Sants

Davant l'amenaça de que grups d'ultra dreta es manifestessin el 12 d'octubre des de la plaça de Sants, una àmplia mobilització social i veïnal va impedir la seva presència al centre del barri. En l'A Fons d'aquest mes fem un repàs a la lluita antifeixista a Sants i a la ciutat, i coneixem experiències com les d'Alemanya i Grècia.

Pàgs. 6–7

EDITORIAL

Deixar de ser okupes de l'economia

El darrer cap de setmana d'octubre, al recinte Fabra i Coats de Sant Andreu, va tenir lloc la segona edició de la Fira d'Economia Solidària de Catalunya (FESC). Aquest esdeveniment no només ha servit per fer visible que es pot viure quotidianament dins de l'economia social, sinó també que aquest paradigma per generar treball i riquesa està creixent i s'està contagiant a tots els àmbits de la vida. Hem pogut veure alternatives reals en tots els sectors de l'economia —producció, distribució, comercialització i consum— d'àmbits que van de l'habitatge a l'alimentació ecològica i de proximitat, passant per la cultura, l'educació o la salut. I el barri de Sants hi hem estat representats pel Setmanari de Comunicació La Directa; la revista Alternativas Económicas; les cooperatives de treball, estalvi i consum Bonobo, Coop 57, Germinal, Koitton Club, La ciutat invisible, l'Economat Social i TAT-Espais, i el col·lectiu d'arquitectes LaCol.

Des de l'economia social estem construint un model de societat sobre fonaments democràtics, equitatius, solidaris i sostenibles. Un model organitzatiu protagonitzat per la comunitat, arrelat als barris i pobles i respectuós amb el medi ambient; orientat a satisfer les necessitats de les persones i governat per formes de propietat col·lectiva i gestió democràtica. I a poc a poc, però de manera determinada, estem deixant progressivament de ser uns okupes de l'economia, per anar agafant l'experiència que ens permeti plantejar-nos conquerir també sectors estratègics, com els suministraments o l'energia. Sabem que no hi haurà sobirania política si no hi ha sobirania econòmica, perquè o controlem el veritable centre de poder i decisió, i l'impregnem dels valors de la justícia social, o res no es mourà. I en aquest combat ens juguem la llibertat que ens dóna l'accés als mitjans de producció i el mateix sosteniment de la vida.

ALTAVEU

Xarxa d'Intercanvi de Sants: l'altra economia, l'altre mercat

La XIS organitza, un cop més, el
MERCAT D'INTERCANVI!
de Sants
Diumenge 10 de novembre 2013
10:00h (vine i muntem el mercat!)
a la Pl. Josep Pons (Bonet i Muixí)
20è Mercat d'Intercanvi
+ INFO
xis.xarxadintercanvidesants
@ intercanvisants@gmail.com
NO ES RESERVA TAULA!

XIS, Xarxa d'Intercanvia de Sants

La XIS va néixer l'octubre del 2008 en un primer mercat a la Pl. de la Farga. El mercat d'intercanvi és l'espai on canviem objectes i compartim coneixements i habilitats. No hi ha diners: trobem allò que necessitem a canvi d'allò que no ens fa falta.

Som veïns i veïnes que ens organitzem per a cobrir necessitats que tenim totes sense que intervinguin els diners; l'únic requisit és que les persones que intercanviem quelcom quedem satisfetes. Ara celebrem els mercats a la Pl. Josep Pons, antiga Pl. Màlaga, quatre en tot l'any, un per cada estació.

Hi pots trobar de tot... fins i tot, generositat i solidaritat, actituds i valors comuns als veïns de Sants i d'altres barris i pobles que ens visiten, i visitem, amb ocasió dels mercats que es van creant.

Fem un mercat sense diners a on l'objecte té el valor d'intercanvi que s'acordi entre qui busca i qui ofereix. El mateix passa amb els intercanvis que es fan de temps, de coneixements i d'habilitats.

Quotidianament també fem intercanvis mitjançant internet. Com? T'inscrius a la llista de correu, reps les ofertes i demandes dels participants i pots expressar les teves. Rebràs mails on es demanen intercanvis: objectes, coneixements, i habilitats... També rebràs informació dels propers mercats. Són més de 300 adreces d'usuàries de la xarxa d'intercanvi.

Si vols participar-hi escriu a:
intercanvisants@gmail.com

Et donarem d'alta a la llista i en qualsevol moment pots anul·lar la teva subscripció

Ens trobaràs a :
intercanvis.sants.org/blog/
www.facebook.com/xis.xarxadintercanvidesants

MICRO OBERT ★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Violència de gènere i assistència primària

Roger Bernat, Associació en Defensa de la Sanitat Pública

Aquest matí el Conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya deia en el seu descàrrec, a una pregunta del periodista (RAC 1), la dificultat de prevenir casos de violència extrema quan no hi ha denúncia prèvia; en aquest cas la mort a Tàrrega d'una menor a mans d'un jove. I hem recordat que el 60% dels casos de violència de gènere a Espanya detectats en l'àmbit sanitari són descoberts amb l'assistència primària.

Ens preocupa que les retallades (l'expoli polític dels drets sanitaris conquerits pel ciutadans) i la reducció d'accés als serveis sanitaris, comporti una disminució de la detecció precoç de la violència de gènere i dels trastorns mentals. I estem convençuts que seria millor invertir més recursos humans i materials en una assistència sanitària de cobertura universal de forma eficient per estalviar vides, en primer lloc, però també en la despesa econòmica derivada de detectar tard el problema que origina tractaments complicats, en actuacions policials, judicials i en presons. Som partidaris de la bona governança i contraris a tots mena d'espoli.

http://www.publico.es/espana/366203/el-60-de-los-casos-de-violencia-de-genero-se-detectan-en-la-atencion-primaria

Impagament del Deute, una obligació ètica i moral

Daniel Blasco Marco

Tal com anunciaven diversos mitjans de comunicació, el passat 30 de setembre el deute de l'Estat ja ha superat el bilió d'euros, és a dir, el 100% del PIB nacional. Això es tradueix amb la lectura de que seguiran imposant-nos reduccions de partides socials per afrontar els pagaments del deute i demostra que totes les mesures a les que ens han sotmès els nostres governants no han fet més que agreujar un problema que ja ha traspassat el teixit de l'estrictament econòmic i ha afectat al social i humà. La majoria de la població seguim patint l'ofec del deute, mentre els nostres governants prossegueixen amb les seves receptes, sens dubte, ineficaces amb la majoria i eficients amb els interessos capitalistes d'uns pocs. I en aquest panorama d'injustícia social que ens estan imposant, només certes veus dissonants amb el establishment polític i econòmic ens parlen de l'impagament d'aquest deute com una necessitat per trencar amb aquest cercle pervers que ens esclavitza al poder financer i per obrir un horitzó a un altre model econòmic.

Però, a vistes d'una població que, segons un estudi recent d'Intermón, es troba en un 26% de pobresa amb perspesctives futures de fins a un 42% en el 2025, no ens quedem curts i parlem de l'impagament del deute, no només com una necessitat, sinó com una obligació ètica i moral amb la població.

La comunitat educativa torna a mobilitzar-se

Els carrers s'omplen de groc contra la LOMQE, la LEC i les retallades

El passat 24 d'octubre la comunitat educativa - des de les escoles bressol fins a la universitat - estava cridada a la vaga, contra la LOMQE, la LEC i les retallades.

Ester Rams, Sants

A Catalunya, la jornada de lluita va tenir un ampli seguiment –al voltant del 55% a l'escola pública i del 30% a la concertada, segons els sindicats– i la manifestació de Barcelona va aplegar més de 150.000 persones.

La jornada a Sants

El seguiment de la vaga als nostres barris va ser similar al de la resta del país i se situa al voltant del 50%. Cal destacar, però, que les educadores de les escoles bressol van secundar la vaga en un 80%.

L'Assemblea Groga de Sants, l'espai que aplega mares, pares, mestres i alumnat dels centres públics del barri, va fer una convocatòria a les 11 del matí, a la Plaça de Sants, per anar conjuntament a la manifestació.

Els estudiants de secundària també van fer la seva convocatòria, sota el lema "contra l'educació del capital, resposta de barri". Un centenar d'alumnes dels instituts XXV Olimpíada, Lluís Vives, Proa, Emperador Carles i Joan Pelegrí es van trobar a la Plaça d'Espanya per anar cap al centre. A la Plaça dels Països Catalans es van unir al bloc que venia de les facultats de la Diagonal. En declaracions a La Burxa, afirmen que "vam fer vaga perquè estem contra la LOMQE, la LEC i les retallades i perquè volem una educació pública, de qualitat, laica, gratuïta i plural, en què el Batxillerat deixi de ser elitista, ens aporti coneixements i garantexi la cultura".

Els motius de la vaga

La vaga va tenir tres grans raons de ser. En primer lloc, la LOMQE, una llei que, a més de torpedinar el sistema d'immersió lingüística, reforma tant els estudis i la seva avaluació com l'organització dels centres, minvant el poder dels claustres i consells escolars i dipositant-lo en unes direccions molt més jeràrquiques i gerencials.

En segon lloc, es vol acabar amb les retallades, que a Catalunya han suposat un increment de les ràtios, el tancament de línies a algunes escoles, que les baixes no es cobreixin fins als 15 dies, que el professorat hagi vist augmentades les seves hores lectives, dificultant la coordinació i bona gestió dels centres, etc.

I en tercer lloc, una crítica a la LEC i al Decret de Plantilles, que també suposen, entre d'altres aspectes, un allunyament del claustre i la resta de la comunitat educativa de la participació i presa de decisions dels centres educatius.

Els estudiants de secundària del barri van sortir en bloc des de plaça Espanya cap a la manifestació. JES ORQUARDI

Estudiants i professors universitaris es sumen a la vaga

Clara Cusó, Barcelona

El passat 24 d'octubre, la comunitat educativa va sortir al carrer per denunciar la nova reforma educativa del Ministre Wert i les retallades en una jornada de vaga i mobilitzacions massives arreu de Catalunya i de l'Estat espanyol.

També estudiantat i professorat universitari s'hi van sumar. Malgrat que cap sindicat convocava vaga a universitats, la Plataforma en Defensa de la Universitat Pública (PUDUP) animava a participar a la manifestació unitària que sortia de la Plaça Universitat a les 12:30h en un "bloc crític", sota els eslògans "Ni LOMQE, ni Retallades, ni Precarietat a la Universitat" i "Tot el poder a les assemblees". Els sindicats d'estudiants AEP i SEPC els donaren ple suport.

A més, les assemblees d'estudiants d'algunes facultats decidiren convocar jornada de vaga. El Campus Diagonal de la Universitat de Barcelona va paralitzar quasi totalment la seva activitat i facultats com Geografia i Història, Filologia o Dret van restar totalment tancades a causa dels piquets.

> El campus Diagonal de la Universitat de Barcelona va paralitzar quasi totalment la seva activitat

En canvi, al Campus de Ciutadella de la Universitat Pompeu Fabra i a la Universitat Autònoma de Barcelona preferiren no secundar la vaga per crítiques en l'organització, tot i que també participaren al bloc crític de la manifestació.

Un esdeveniment social inscrit al circuit de curses per la independència

1714 corredors al Cros Popular de Sants

Agus Giralt, Sants

Un any més els carrers del barri es van omplir de corredors i corredores amb la celebració del 35è Cros Popular de Sants.

La cursa, una de les proves atlètiques més antigues de Barcelona, ha superat l'àmbit esportiu per convertir-se en tot un esdeveniment social del barri de Sants. Fins a cinc proves es van disputar el matí del diumenge 3 de novembre: el Cros; el Petit Cros, per als menors de 6 anys; la Centpeus, per als menors de 14 anys i el Cros Especial, composta de dues curses pensades per corredors i corredores amb discapacitat psíquica.

Enguany el Cros, inscrit al circuit de curses per la Independència que organitzen l'ANC i la Plataforma ProSeleccions Esportives Catalanes, va augmentar el nombre d'inscrits fins a la simbòlica xifra de 1714 corredors. Els guanyadors de la cursa de 10 quilòmetres van ser Oscar Rodríguez Rodríguez, amb un temps de 32.20 i Encarna Viñas Serrano amb 39.35.

La cursa, organitzada pel Club Camins Esportius de Sants amb la col·laboració d'associacions i entitats de Sants, es va completar amb la participació dels Geganters i dels Tabalers de Sants que van amenitzar el matí; amb el concurs fotogràfic FotoCros i amb el Cros Solidari que aquest any va voler donar suport a la tasca del Banc d'Aliments de Caritas de la Parròquia dels Dolors amb una recapta de menjar.

Èxit de participació en totes les proves. ÀLVAR ARENÓS

Revisitant la transició

Joni D, La Bordeta

Entre els dies 18 i 20 d'octubre s'han dut a terme a Can Batlló les 2es jornades d'El Lokal que enguany s'han dedicat a la Transacció democràtica, una temàtica que sembla ben necessària avui dia, quan patim les conseqüències de les negociacions polítiques i econòmiques que es van produir aquells anys 70.

El primer dia de les jornades, dedicat al que culturalment va significar la Transacció, va començar amb retard pel fet que al Raval es realitzava la manifestació per demanar justícia per l'assassinat de Juan Andrés Benítez. Després de l'èxit en la convocatòria a les 20h començava la xerrada que comptava amb la participació de Guillem Martínez, d'Amador Fernández-Savater i de Mateo Seguí, que va llegir un text enviat per Rafael Poch. Algú va definir aquella cultura com la "del pillatge", perquè aquest va ser el nexe d'unió entre tots els grups polítics que la van assumir. L'objectiu: omplir-se les butxaques alhora que s'escalaven posicions socials, i tot sense remordiments.

Dissabte ens vàrem despertar amb les paradetes del mercadillo punk, i al migdia es realitzava el 2n debat. Prenent com a punt de partida el boom, quant a espais llibertaris, que va significar la mort de Franco i el posterior desencís de la Transacció, es va intentar treure algunes idees que ajudessin a la consolidació de molts locals actuals. Va començar el company Xavier Oller, que d'aquí a 3 mesos veurà publicat el seu treball sobre els ateneus d'aquells anys setanta, i van continuar els representants de l'Ateneu Cooperatiu La Base, de l'Ateneu Llibertari de Sants i del col·lectiu Mala Herba.

Esment especial es mereix l'equip de cuina, que durant els tres dies ens van delectar amb uns àpats espectaculars.

Tot havent dinat va arribar el torn de la presentació del llibre "Carceles en llamas" que acaba de publicar Virus. Vàrem comptar amb la presència de l'autor, César Lorenzo, juntament amb Iñaki Rivera, i Jose Solís, a més d'un representant de l'editorial. Van seguir les dones punk dels anys 80, que amb el documental "Peligro Social" ens van fer riure una bona estona després de la seriositat de la xerrada anterior.

Les jornades van finalitzar diumenge amb un debat al voltant de la Memòria històrica amb la participació de Pep Cara, Rolando d'Alessandro i Sonia Turón.

Joguines per pensar

El Tatanet, Sants

Plàstic, piles, envoltoris, musiquetes enganxoses, llums, colors cridaners... Ara que s'acosten les festes de Nadal i que la campanya televisiva de joguines començarà a envair les nostres cases és necessari detenir-se a reflexionar i qüestionar-se el model de consum de jocs i joguines imperant. I per tenir més elements per a la reflexió us presentem Milanta.

Aquest és un projecte nascut no fa gaire al barri de Sants, que parteix de la certesa que malgrat la saturació visual, material i d'estímuls constant en la que viuen immersos els nostres infants, les seves necessitats naturals d'exploració, d'investigació i de creació no es veuen satisfetes. Des de Milanta es vol donar resposta a aquest fet facilitant idees, productes, experiències i recursos per tal que els nostres nens i nenes puguin desenvolupar-se satisfactòriament tant en el context educatiu com en el familiar. És per això que totes les propostes es dirigeixen tant a centres escolars com a particulars.

L'objectiu de Milanta és proveir de productes, idees i solucions per al desenvolupament dels infants, tan en processos educatius com en el joc lliure, amb especial interès per fomentar la seva imaginació i creativitat, la competència i la iniciativa, la llibertat d'invenció i la capacitat per cooperar, situant el coneixement d'un mateix a la base d'aquests recursos personals.

Conscients de les possibilitats imaginatives dels infants, són infinites totes les propostes de joc. Són sempre obertes, versàtils i múltiples. Cada proposta té tantes funcions i aplicacions com l'infant li vulgui donar, tantes com la seva ment pugui inventar.

Els productes Milanta estan fets amb materials naturals, orgànics i industrials (fustes, teles, cartró, canyes, etc.) amb la idea de donar-los una segona vida, un nou valor i sentit, i un nou ús quotidià. La seva elaboració parteix sempre del criteri de la proximitat, vetllant per una producció local i artesana, que doni oportunitats al nostre territori i que sigui respectuosa amb el medi ambient.

www.milanta.net

Salut, muntanya i anarquia

Jes Orquadi, Sants

Des del col·lectiu Acció Llibertària de Sants s'ha volgut recuperar l'antiga tradició de l'excursionisme i el naturisme anarquista i s'ha impulsat un grup excursionista de muntanya. Sota el nom de Grup Llibertari de Muntanya de Sants, s'ha creat un grup autònom del col·lectiu, vinculat als seus principis, que des d'un funcionament assembleari volen trobar-se a l'entorn natural per estretir vincles de germanor al barri i fugir de l'oci consumista de cap de setmana, així com dotar aquestes excursions d'un contingut social i cultural. La idea és tractar de fer coincidir algunes de les excursions amb rutes que empraven els maquis, on hi havia antiaèris, refugis, etc. amb l'objectiu de divulgar part de la història oblidada de Catalunya, així com també reconèixer la flora i fauna dels voltants durant les excursions.

La intenció d'aquest grup és fer, com a mínim, una excursió mensual durant el tercer diumenge de cada mes. L'excursió es decideix conjuntament el segon divendres del mes durant un sopar a l'Ateneu Lliebrtari de Sants, ubicat al carrer Maria Victòria, 10.

La primera sortida es realitzarà el 17 de novembre. Es sortirà a les 9 de l'Ateneu Llibertari, des d'ahi s'enfilarà camí cap a Collserola, passant pel monument a Ferrer i Guàrdia que hi ha al campus de Diagonal, després es passarà pels refugis antiaeris d'Esplugues i s'anirà fins al pantà de Vallvidriera per acabar als ferrocarils dels baixadors de Vallvidriera.

ARXIU

www.acciollibertariasants.worpdress.net

Liada Nacional alça el teló

Comèdia política en una ciutat com la nostra — LLUC MIRALLES

Ferran Pinós, Badal

Cada dos mesos els presidents de les principals entitats, culturals, econòmiques i esportives de la ciutat es reuneixen per dinar plegats i de pas pensar projectes que puguin ser del seu benefici, que dic del seu, del benefici de la ciutat. Però aquest cop la mort del President del Club Natació Laietà i l'aparició al dinar del seu substitut alterarà el funcionament de la Tertúlia. Un dinar en el que podrem ser testimonis dels escenaris on es prenen algunes de les grans decisions que acaben repercutint en les nostres vides.

Aquest és el punt de partida de La Tertúlia una comèdia política que s'esdevé a una ciutat sospitosament semblant a Barcelona, però amb les seves propies entitats, diaris, clubs i fundacions. Una obra protagonitzada per alguns dels prohoms més importants de la ciutat. Uns personatges que es mouran fent us d'una hipocresia sense límits, tot per Catalunya, és clar. Amb una trama que s'anirà complicant amb noves descobertes i que posarà a cada minut en dubte antigues aliances. El muntatge vol fer passar una bona estona reflexionant sobre la corrupció, el poder i els seus mecanismes a la nostra societat.

La Tertúlia és una obra escrita i presentada per la companyia teatral de Sants Liada Nacional, un projecte que acaba de neixer i que està format per actrius i actors amateurs amb ganes de passar-ho bé i de fer teatre amb compromís social. L'obra es va estrenar el passat 26 d'octubre al teatre de la parròquia dels Dolors, l'espai on el grup assaja, i al que la companyia s'ha proposat donar una nova vida.

La bona acollida que La Tertúlia va tenir el dia de la seva estrena, amb un ple al teatre del carrer de Begur, ha fet que Liada Nacional estigui buscant nous espais on portar aquest muntatge, al barri i per tota la ciutat. Per a tots els que no van tenir l'ocasió d'assistir a l'estrena molt probablement l'obra es podrà tornar a veure a Can Batlló al mes de gener.

Taverna la burxa
- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Parlem per FER i Fem PARLAR
Bla bla
!!!
de??
bla
* 32 pàgines
* actualitat + reflexió
* + de 1300 subscriptores
* + de 80 punts de venda
DIRECTA
www.setmanaridirecta.info

FO BAR
Cafès + Tes
Birres + Copes
Amanides + Tapes + Entrepans
El Barça en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa
Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 28 + www.fo-bar.com

Comunitats de propietaris: financem les vostres reformes fins a 12 mesos
Els nostres pressupostos ajustats inclouen gratuïtament:
- Aportació d'arquitecte per efectuar ITE en edificis antics
- Obtenció dels permisos d'obra
- Aportació d'arquitecte tècnic per efectuar el projecte d'obra
Façanes davantera i posterior · Patis de llum · Cobertes amb goteres · Bigues amb aluminosi · Baixants de fibrociment · Claraboies de vidre o policarbonat · Canvi de tuberies de gas i aigua · Electricitat i fontaneria general · Pintura Integral
Contacti'ns en el 676331858 de 8 a 22 hores o a gruporehabitar@hotmail.com

ROIG OLLE
"PEIXOS NOLLA"
Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341
Telf: 93-339-55-57
SANTS

Els perills del projecte Castor es presenten al barri

Jóvens de les Terres de l'Ebre és un col·lectiu que apropa, al barri de Sants i a la ciutat de Barcelona, les problemàtiques i accions de les terres de l'Ebre, fent-se responsables també del model de desenvolupament del territori. El dijous 14 d'octubre van organitzar un acte al CSA Can Vies per donar a conèixer el projecte Castor.

Lluc Ulldemolins, Terres de l'Ebre

El 2 d'agost de 2007 es publicava al BOE el projecte Castor, consistent en la creació d'un dipòsit de gas mar enllà, aprofitant un jaciment petrolífer esgotat, que mitjançant un gasoducte, traslladés el gas fins al terme municipal de Vinaròs (el Baix Maestrat) des d'on es realitzarien les operacions d'explotació d'aquest dipòsit. Des d'aquell mateix moment, veïns de les comarques de les Terres del Sénia van organitzar-se i mobilitzar-se per alertar a la ciutadania i a les institucions dels greus perills que podia representar la instal·lació d'aquest projecte.

En les últimes setmanes s'ha fet patent la nocivitat del Projecte Castor. Un impacte sismològic que l'oposició ciutadana ja va denunciar l'any 2009, quan els estudis sismològics que també demanava l'Observatori de l'Ebre van quedar en paper mullat. Tal i com anunciava l'Institut Geològic de Catalunya, en una nota el passat 4 d'octubre, els terratrèmols percebuts per la població són el resultat del moviment centimètric de falles quilomètriques.

A més d'aquesta afectació mediambiental, també cal denunciar l'impacte que aquesta instal·lació té sobre la pesca i l'agricultura, dos dels pilar econòmics del territori del Sénia tant pel que fa a la modificació dels hàbits de pesca dels pescadors com per l'afectació que aquest procés té sobre la mateixa fauna subaquàtica. A més, el procés d'injecció i extracció de gas requereix d'uns processos que generen enormes quantitats de CO_2 i d'altres elements tòxics, totalment incompatibles amb les exigències mediambientals que se'ls requereixen als citricultors per poder comercialitzar els seus productes.

El projecte Castor trenca dràsticament amb un model energètic renovable i sostenible, lluny de projectar la producció energètica a través d'energies renovables. També cal denunciar un model energètic basat en grans infraestructures lluny dels centres de consum.

Econòmicament aquest projecte ha tingut un sobrecost, ja que ha passat dels 925 M€ inicials als 1.700 M€. La Comisión Nacional de la Energia (CNE) ja va advertir, amb un informe el 7 de març del 2012, que aquest sobrecost es podia donar per "assignació mitjançant mecanismes no concurrencials de determinades partides de la inversió".

Però, més enllà dels costos de construcció i posada en funcionament d'aquesta planta, el dubte actual és qui haurà de pagar el projecte si, finalment, el projecte Castor no es posa en funcionament. Sobre aquesta qüestió, cal tenir en compte que el desmantellament de la Central Nuclear de Vandellòs I l'hem estat pagant els ciutadans durant molts anys. No es pot permetre que els beneficis siguin privats i els costos, públics.

Correllengua a Sants

Mercè Esteban, Sants

El dissabte 19 d'octubre la CAL de Sants organitzà, amb el suport d'entitats i associacions del barri, el Correllengua de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.

El nucli de la Cal de Sants, que treballa des del 1996 al barri per la normalització de la llengua i la cultura catalana, impulsa cada any un Correllengua que des dels darrers anys compta amb la participació del Secretariat d'Entitats de Sants, la Bordeta i Hostafrancs per fer partíceps a l'entorn associatiu i veïnal de la diada.

Aquest any el Correllengua, comptant amb la participació de gran part del barri, ha homenatjat en Miquel Martí i Pol arran del desè aniversari de la seva mort amb una sèrie d'actes al carrer per a totes les edats. Així, es va comptar amb activitats com el contacontes, la marató de poesia, concurs de pintura ràpida, cantada popular, xocolatada, una festa infantil, entre d'altres. Les escoles del barri també varen participar amb la construcció d'una peça per escola del mosaic del cartell del Correllengua que es va penjar a la plaça de Sants.

Miquel Strubell i Trueta, sociolingüista català, va cloure l'acte que es va donar per acabat amb un concert d'Splac i Kumbes del Mambo.

Cinc noves línies de bus a la xarxa ortogonal

Dani Martínez, Sants

Un any després d'iniciar-se a Barcelona la transició vers la nova xarxa ortogonal d'autobusos amb les línies H12, D20, V7, V21 i H6, aquest novembre TMB posarà en funcionament cinc noves amb freqüència de 8 minuts, comportant la desaparició de les actuals 15, 28, 36, 41, 43, 44, i 72.

L'actual línia 72 es transformarà en la nova V3. L'inici serà al tocar del port industrial i després de recórrer la Zona Franca i La Marina fins la plaça Cerdà, continuarà pel túnel de la Ronda del Mig fins Les Corts i la plaça Maria Cristina. El final del recorregut a la banda muntanya serà diferent a la 72, ja que des de la plaça Prat de la Riba, en comptes d'acabar a la Bonanova pujarà fins a Sarrià i Can Carelleu.

L'actual línia 15 passarà a ser la H08. També des de Collblanc, pel Camp Nou i travessant Les Corts, recorrerà la Diagonal des de Francesc Macià fins gairebé la plaça Verdaguer. Des d'allà travessarà pel carrer Industria el barri de la Sagrada Família i el Camp de l'Arpa. La gran novetat de la nova H08 en relació a la 15 és que extèn el recorregut fins els barris de La Sagrera, Sant Andreu i La Verneda fins La Maquinista.

Les actuals línies 43 i 44 s'unificaran en la nova H10. Des de Collblanc passarà pel sota el Camp Nou, i travessarà Les Corts fins l'Estació de Sants. Des d'aquí, el recorregut per l'Eixample continuarà seguint el mateix que la 43 i 44 actuals (carrer València; o Mallorca de tornada) i després pel carrer Guipuscoa fins al barri de La Pau, a tocar del riu Besòs.

Les altres dues línies seran la H16 (actual 36 i 41), que des de Paral·lel - Ronda St.Pau recorrerà tota la façana marítima fins Diagonal Mar; i la V17, que des del Port Vell passarà per la Via Laietana i, substituint a l'actual 28, travessarà l'Eixample, Gràcia, Vallcarca i El Coll fins El Carmel.

Quasi cent anys fotografiant Sants

Jes Orquadi, Sants

L'Estudi Fotogràfic Daguerre, ubicat al 78 del carrer de Sants, neix el 1916 de la mà de la família Bonet-Tàpies, inicialment com un estudi dedicat als retrats, sota l'impuls principal de Martí Bonet Berenguer. L'edifici fou dissenyat pel reconegut arquitecte Joan Amigó qui també havia dissenyat l'emblemàtic edifici d'Anís del Mono. L'estudi es dedicava principalment a retrats per carnestoltes, núpcies, comunions... Amb el temps, quan la fotografia es popularitza, comença a abaratir-se de continguts i personatges que ja no es limiten a les classes mitges-altes i altes, com havia sigut anteriorment.

Martí Bonet, nascut el 1882 a Guimerà, havia treballat a Terrassa com a retratista. El 1909 la premsa local ja elogiava els seus treballs com a retratista, principalment fetes mitjançant les tècniques del platí i el bromur de plata. Abans d'obrir l'Estudi Fotogràfic Daguerre tenia una galeria al número 97 del carrer Sants on exposava els seus treballs. Martí Bonet va morir el 1961 llegant a la seva família la gestió de l'estudi. Actualment l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona està elaborant un llibre sobre aquest estudi.

Per retre homenatge als quasi cent anys d'existència de l'Estudi Fotogràfic Daguerre, l'associació Fotoconnexió ha organitzat una exposició al Centre Cívic Cotxeres on es pot veure un recorregut per les fotografies realitzades per Martí Bonet a Terrassa i a l'Estudi Daguerre. L'exposició es va crear mitjançant una "Crida Ciutadana" en la que a través del seu facebook, així com flyers i cartellería al barri, van fer una difusió de l'esdeveniment perquè tothom qui tingués fotografies fetes a l'Estudi Foogràfic Daguerre les posés a diposició per poder muntar l'exposició.

El resultat és un interessant recorregut per la història del barri a través de les fotografies, que finalment va ser possible gràcies a una campanya de micromecenatge força exitosa que la plataforma Plotlatch va posar en marxa en la que varen aconseguir 1.890 euros quan inicialment en demanaven 1.492.

Paral·lelament Fotoconnexió també treballa amb altres projectes com "Fotos en Conserva", un curs per aprendre a digitalitzar i conservar fotografies antigues amb mitjans casolans.

Exposició al Centre Cívic de Cotxeres — JES ORQUADI

laCiutat invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
c/ RIEGO 35 BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante
Putxinel·lis
Menú migdia 12€
Menú pizza 8,50€
Servei a domicili
Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 675446161
Horari: de 13.30 a 16 hores i de 20.30 a 24 hores
Dilluns tancat
www.restauranteputxinellis.com

CASTELLERS de SANTS
Només hi faltes tu!
20è ANIVERSARI
/borinots
@borinots
http://www.borinots.cat

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI
Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Una crònica dia a dia

Sants clama contra el feixisme

En resposta a la manifestació que grups d'ultradreta, organitzats en la plataforma España en Marcha, volien fer al barri el 12 d'octubre, entitats i persones del barri i d'arreu van donar resposta: es van organitzar per impedir el desplegament dels feixistes al barri.

Redacció

Diumenge 6 d'octubre Uns 200 veïns i veïnes es van reunir a la plaça de Sants en Assemblea Popular, amb l'objectiu d'articular una resposta col·lectiva que evités la concentració nazi-feixista prevista pel 12 d'octubre a la mateixa plaça.

La convocatòria va tenir una àmplia acollida i es va decidir encarar l'amenaça feixista amb diverses accions, des de cassolades als balcons, una parada informativa durant la setmana prèvia al 12-O, una manifestació el 10 d'octubre que va acabar al Districte de Sants, i una concentració pel mateix dia 12 a la plaça de Sants des de les vuit del matí.

Dilluns 7 d'octubre Diverses entitats es van reunir amb el gerent del Districte de Sants-Montjuïc per exigir que s'impliqués activament per tal d'impedir la concentració nazi-feixista.

Dimarts 8 d'octubre La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) alertava a l'opinió pública que diferents moviments d'extrema dreta d'arreu de l'estat volien fer acte de presència als carrers de Barcelona el 12 d'octubre. Així mateix es va adreçar a la Conselleria d'Interior i a l'ajuntament per a què els actes feixistes fossin prohibits.

Dimecres 9 d'octubre A petició del diputat David Fernàndez (CUP-AE), el conseller Espadaler informava que el Departament d'Interior havia prohibit la manifestació d'España en Marcha entre la plaça de Sants i la plaça Espanya. Segons el conseller, els neonazis només tindrien autorització per manifestar-se a la muntanya de Montjuïc. Com a reacció, España en Marcha va presentar un recurs al Tribunal Superior de Justícia.

Dijous 10 d'octubre Unes 500 persones es van manifestar des de la plaça de Sants fins la seu del Districte per mostrar el seu rebuig als actes feixistes que es volien realitzar al barri el 12 d'Octubre. Així mateix, la manifestació va passar per plaça Espanya i es va aturar davant de la comissaria de Mossos d'Esquadra, per denunciar la mort d'un home al Raval en mans de la policia.

Divendres 11 d'octubre El Tribunal Superior de Justícia va tombar el recurs de España en Marcha contra la prohibició parcial de la manifestació. La manifestació va quedar fixada per marxar des de la plaça Espanya fins a Montjuïc. A partir de les 19h Can Batlló va acollir les Jornades Antifeixistes organitzades per la Plataforma Antifeixista. Hi van participar col·lectius d'arreu com l'Antifaschistische Aktion de Berlín, la Coordinadora Antifascista de Madrid, Varsovia Antifa, Petr Silaev (militant i escriptor antifeixista de Rússia), i es va fer una videoconferència amb Guido Caldiron (escriptor italià antifeixista). No es va registrar cap incident i va haver-hi una gran afluència de gent.

Dissabte 12 d'octubre Centenars de veïns i veïnes de Sants i gent vinguda d'arreu es varen concentrar a la plaça de Sants des de les vuit del matí. Tot i que la marxa dels feixistes va ser prohibida el dia anterior pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, no va parar d'arribar gent a la plaça. Cap a dos quarts d'onze els manifestants ja tallaven la carretera de Sants.

A les 11h una columna de manifestants, que sumava al voltant de les mil persones, va anar fins a la plaça Universitat per sumar-se a la convocatòria de la Plataforma Antifeixista. En aquest punt, el dispositiu policial va créixer i un total de deu furgonetes de la Brigada Mòbil de la Guàrdia Urbana (BRIMO), juntament amb un nodrit grup de policies de paisà, van seguir la manifestació.

La marxa antifeixista va transcórrer entre les ovacions de moltes veïnes, que des dels balcons donaven suport. A l'arribada a plaça Universitat es va incrementar la tensió amb topades amb simpatitzants espanyolistes que hi passaven. Poc després, un cordó d'agents de la BRIMO i de l'Àrea Regional de Recursos Operatius (ARRO) va separar la manifestació de plaça Universitat dels manifestants espanyolistes que, un cop finalitzat l'acte de plaça Catalunya, passaven pel davant de la concentració antifeixista.

L'acte de la Plataforma Antifeixista va finalitzar amb parlaments de portaveus de la Coordinadora Antifascista de Madrid, la Xarxa Antifeixista per Gràcia i un col·lectiu de persones migrades. Un cop l'organització va desconvocar la concentració, més d'un miler de manifestants va pujar pels carrers de l'Eixample fins arribar a la plaça de Sants, on finalment la protesta va acabar amb un dinar popular.

Quan el feixisme pica a la porta

Marc Rude

Quan els nazis van venir a buscar els comunistes, vaig callar, perquè jo no era comunista.

Quan van empresonar els socialdemòcrates vaig callar, perquè jo no era socialdemòcrata

Quan van venir a buscar els sindicalistes, no vaig protestar, perquè jo no era sindicalista

Quan van venir a buscar els jueus, no vaig protestar, perquè jo no era jueu

Quan em van venir a buscar a mi, no hi havia ningú més que pogués protestar.

Martin Niemöller

Quan el feixisme pica a la porta de casa, el ciutadà anònim s'adona que ja és massa tard. S'adona que la culpa també és seva, que són la seva indiferència, la seva passivitat, les que han permès que els bàrbars s'apoderessin de càrrecs i carrers. És aquesta "majoria silenciosa", que deserta en massa del camp de batalla de les idees, pacient resignada de la malaltia capitalista... Qui obre la porta a la infecció oportunista del cos social que és el feixisme.

España en Marcha, Casal Tramuntana, Llibreria Europa... Si la cosa passa de la ratlla, els poders públics ja hi faran alguna cosa. Les institucions ens salvaran? Potser ho farà un estat governat pels néts de ja sabem qui, que encobreixen els crims del seu avi davant la vergonya del món i legislen en memòria seva. O la solució deu ser la independència... De veritat, som un país tan avançat que la violència feixista, homòfoba i racista és un servei públic, competència de la Generalitat i les seves esquadres de la mort. També podem confiar en les condemnes hipòcrites d'una UE farcida de camps de concentració per a migrants que ha convertit el mar Mediterrani en un gran cementiri. Les polítiques institucionals esdevenen, més que res, una fructífera font d'inspiració per als portaveus de l'odi i les seves bandes de descerebrats de gimnàs que, fet i fet, només van una mica més enllà.

La resposta ha d'articular-se, doncs, des de baix, als barris. Ningú els aturarà si no ho fem nosaltres, i tan sols podrem plantar-los cara si aquest nosaltres arriba a cada casa, pren consciència i s'organitza. I actua sense por, doncs recorda que el discurs feixista no és una opinió, és la mort feta paraula. La lluita antifeixista trascendeix la confrontació política, és un combat per la defensa de la humanitat. I la passivitat comporta la derrota, la ingenuïtat comporta la derrota. I hi tenim molt a perdre, tot, de fet: la vida. Anticipem-nos, doncs, a plorar noves víctimes d'aquesta fastigosa reedició del feixisme que s'escampa per Europa i retornem els nous botxins a les clavagueres de la història.

Una mirada als darrers temps

El barri crida "No passaran"

Gemma Parera

El barri de Sants arrossega una llarga història de lluita antifeixista que fa que no sorprengui que, en una assemblea veïnal convocada el diumenge 6 d'octubre davant de l'amenaça de concentració feixista a la plaça de Sants, la resposta fos tan àmplia i contundent.

El "No passaran" és un lema que des de Sants s'ha cridat ben fort des de fa anys.

A finals dels 90 van començar les mobilitzacions al barri per fer fora els feixistes que cada any es reunien a la plaça dels Països Catalans el 12 d'octubre per enaltir el racisme, l'homofòbia, el genocidi comès a l'Amèrica Llatina i el feixisme, en mítings que anaven acompanyats d'agressions contra immigrants, persones sense-sostre, joves antifeixistes, etc.

L'any 1998 centenars de persones van intentar arribar a la plaça dels Països Catalans, però la policia va respondre amb càrregues i detencions. L'any següent, el 12 d'octubre de 1999, serà recordat en la memòria col·lectiva com l'any en què es va fer fora els feixistes del barri, encara que amb costos repressius molt elevats pels manifestants antifeixistes. Quan la manifestació intentava arribar a la plaça dels Països Catalans fortes càrregues policials van intentar aturar-la i van detenir vint-i-sis persones, catorze dels quals van acabar a la presó. Immediatament va començar una campanya exigint la seva posada en llibertat, que va aplegar la solidaritat social, dia rere dia, fins que un mes després van ser alliberats amb càrrecs.

Des de l'any 2000, l'acte feixista s'ha traslladat a la plaça de Sant Jordi, a Montjuïc, i en paral·lel ha continuat la lluita antifeixista, amb manifestacions cada 12 d'octubre a Sants o al centre de la ciutat. L'any 2001 es va intentar també aturar l'acte feixista de la plaça Sant Jordi, que va acabar de nou amb la intervenció policial i més detencions. La història ens demostra que l'esforç col·lectiu i la lluita antifeixista han de continuar vives, perquè el feixisme no tingui cabuda ni al barri ni enlloc.

Col·lectius antifeixistes

La Plataforma Antifeixista de Barcelona

La Plataforma Antifeixista de Barcelona ha tornat al carrer davant del creixement de les amenaces feixistes: Plataforma per Catalunya a les institucions, l'obertura del Casal Tramuntana, agressions i presència ostentosa de nazis als carrers i mobilitzacions, etc.

"No són només els partits i organitzacions nazis o criptofeixistes les que ens preocupen. Ja sigui per la pressió dels sectors més conservadors de l'extrema dreta, ja sigui pel mateix funcionament del sistema capitalista, plantejaments i polítiques atribuïdes al feixisme són assumides sense que els tremoli la mà pels diversos partits governants. És en aquest sentit que veiem l'ofensiva reaccionària del PP contra l'avortament, les amenaces a canviar la llei sobre el matrimoni homosexual o les polítiques racistes contra els migrants, sent la més recent la de la retirada de la targeta sanitària a qui no tingui papers".

Davant tot això, han vist la necessitat de crear un moviment antifeixista ampli capaç de construir eines permanents d'anàlisi, difusió i de lluita que permetin treballar l'arrel del problema.

"La nostra tasca és jugar un paper que serveixi com a òrgan vertebrador del moviment antifeixista per tal de no donar lloc a un avenç, ni tampoc a una transformació del feixisme, sinó destruir-lo per complet, perquè entenem que és una de les múltiples formes en què se'ns presenta el capitalisme. Som per tant conscients que no podrem destruir-lo si no destruïm també el capitalisme".

La Plataforma Antifeixista va organitzar el passat mes d'octubre les Jornades Antifeixistes a Can Batlló, divendres 11, en les que membres de col·lectius de diferents llocs d'Europa (Berlín, Madrid, Varsòvia, Rússia i Itàlia) van explicar les seves amenaces feixistes i les estratègies de lluita antifeixista. També, el dia 12 al matí, van convocar la concentració antifeixista de plaça Universitat que va aplegar centenars de persones.

Unitat Contra el Feixisme i el Racisme

És un moviment social assembleari, plural i ampli que treballa en xarxa amb una gran llista d'entitats i col·lectius adherits que van des de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) o els grans sindicats, fins a esplais, ONG o partits polítics units en torn a un mínim denominador: aturar l'avenç de les formacions d'extrema dreta i els discursos racistes. Treballen en xarxa i tenen diversos grups locals arreu de Catalunya

Les seves lluites s'han centrat en quatre eixos:

- Concentracions de rebuig front als assassinats de joves activistes antifeixistes a Grècia o França, així com les agressions a un jove pakistanès al Raval.
- Demanar el tancament del Casal Tramuntana al Clot, on hem fet una àmplia campanya de conscienciació entre el veïnat.
- El passat 12 d'Octubre van participar, junt amb l'Assemblea Bolivariana i altres grups, en l'organització d'un concert a la plaça de la Mercè per denunciar la presència de feixistes a Barcelona.
- A les xarxes socials, a part de fer difusió de les seves activitats, expliquen com darrere de la falsa màscara de demòcrates, els feixistes llueixen en privat símbols, salutacions o reflexions carregades de l'odi més extrem contra els més febles.

Per a més informació i adhesions:
Mail: info@unitatcontraelfeixisme.org
Web: www.unitatcontraelfeixisme.org
Facebook: www.facebook.com/unitatcfr
Twitter: @UnitatvsRacisme

Extrema dreta i estratègies de resistència: el cas alemany

Elba Mansilla / Silke Hünecke

L'ultradreta alemana és molt complexa i heterogènia, tant en el plànol ideològic com en la forma d'organitzar-se. Actualment la componen partits polítics d'extrema dreta i nazis, i en la darrera dècada ha anant guanyant pes l'anomenada subcultura del rock de dretes —que representa una font d'ingressos i un mitjà d'agitació i captació molt important— i els grups autònoms d'acció, molt actius i molt violents.

Aquesta escena està molt masculinitzada, tot i que les dones ja representen entre el 20 i el 35% dels integrants. Aquestes, per la seva imatge normativa, han anat guanyant progressivament pes en l'organització, on hi desenvolupen una paper cada cop més important, ja que la seva imatge de normalitat els ha permès anar-se obrint terreny per a l'actuació i passar més desapercebudes.

Els 90 van ser una dècada en què el moviment nazi gaudia de bona salut. Gairebé cada setmana organitzaven alguna mobilització, i hi va haver fins i tot atacs a cases d'acollida de persones migrades, com els casos d' Hoyerswerda o Rostock. Sota el lema "zones nacionals alliberades", els nazis van anar obrint espais sota el seu control, on hi actuaven amb total impunitat. A principis dels 2000 el govern alemany va fer una ofensiva repressiva contra aquestes organitzacions: va prohibir partits i associacions, va anul·lar concerts i va efectuar nombroses redades, amb resultat d'incautació d'armes i material explossiu, i centenars de detinguts i penes de presó. Per fer front a l'estratègia repressiva de l'estat, l'ultradreta va mutar en noves formes d'organització.

El nou terror nazi

Arrel de l'ofensiva repressiva, moltes estructures nazis van passar a la clandestinitat. Es calcula que entre 150 i 200 persones van formar part de la xarxa de recolzament que abastiren de documentació, diners i infraestructures els integrants del grup *Nationalsozialistischer Untergrund* (NSU), el grup neonazi desarticulat al 2011 i responsable de 10 assassinats, 2 atemptats amb bombes i 15 asalts a bancs des de 1998. Aquest grup és potser el cas més conegut de cèl·lula nacionalsocialista i racista, organitzat de forma autònoma però coordinat amb altres grups afins. Es calcula que actualment a Alemanya hi ha almenys 220 neonazis que viuen a la clandestintat organitzats en estructures similars al NSU.

Els grups nacionalistes autònoms

Una altra reacció a la repressió dels 90, foren els grups nacionalistes autònoms, que sense estructura legal van començar a aflorar per tot el territori alemany, fins al punt de ser la forma d'organització dominant a l'actualitat. Són una subcultura urbana i moderna, que s'ha apropiat del *graffitti* i la música hip-hop com a canal d'expressió i agitació, i han copiat l'estètica de l'esquerra antifeixista. S'organitzen a partir de petits grups sense jerarquia, són molt activistes i de posicionament autònom respecte els partits nazis. Una de les seves tasques principals ha estat espiar i perseguir militants antifeixistes, sindicalistes i periodistes d'esquerres, arribant a publicar llistes amb els noms, les fotos i les adreces dels seus "enemics".

El partit nazi NPD

Amb 50 anys d'història i al voltant de 6.000 afilitats, aquest partit racista i antisemita està força fragmentat entre els diferents corrents. Els mals resultats electorals dels darrers anys han contribuït a debilitar encara més l'NPD, quant a nombre d'afiliats, vots —l'1,2% de l'electorat— i participació.

La relació entre els partit i la resta d'organitzacions és molt estreta, no només en l'àmbit personal, sinó també en l'estructura. Existeix una interdependència que els fa possible recolzar-se mutuament en les activitats, La mobilització del vot o disposar d'una estructura legal per anunicar les marxes, els concerts i les concentracions.

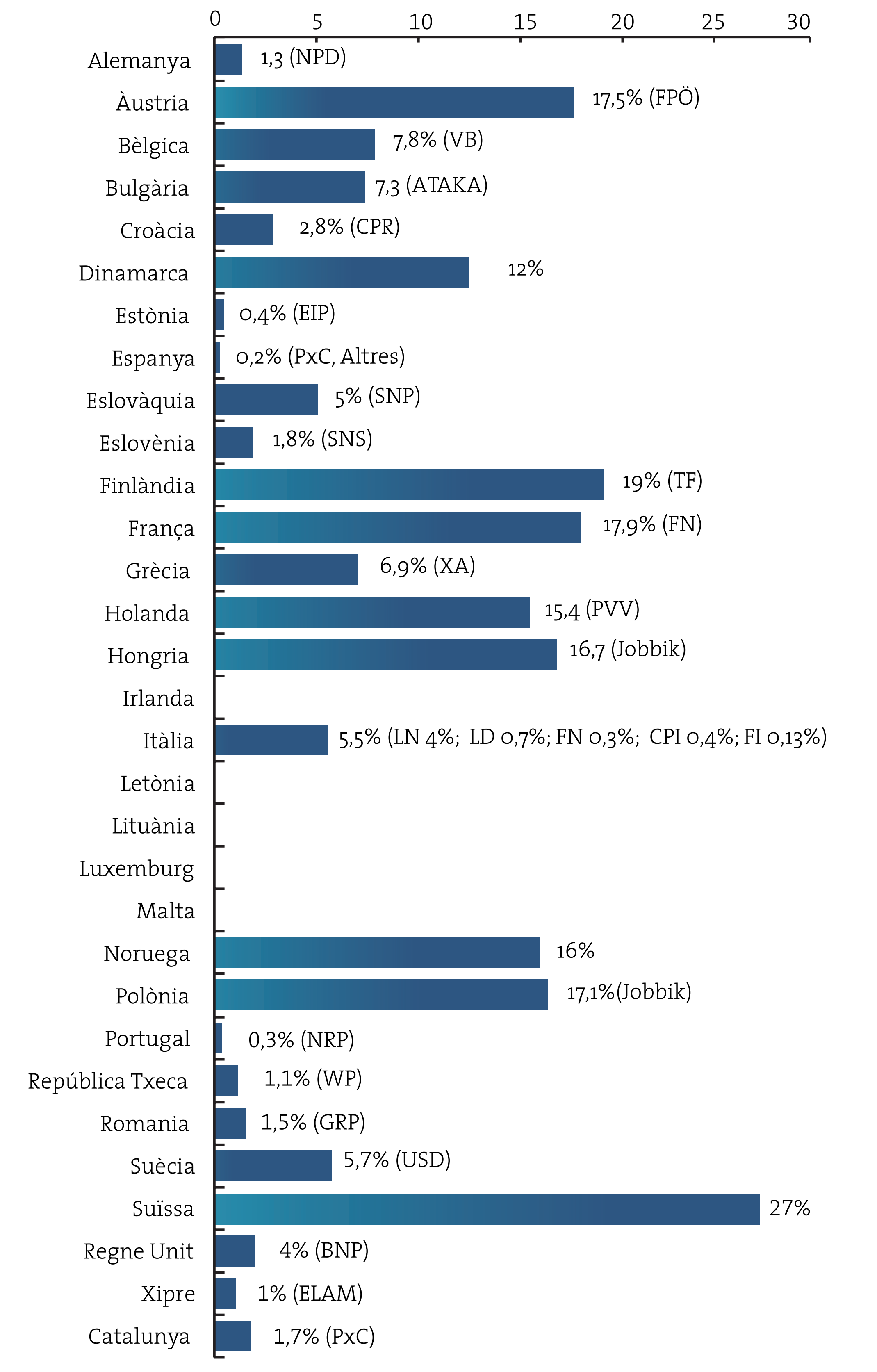
De l'acció directa als bloquejos de masses

El moviment antifeixista actual té el seu origen en el moviment autònom dels anys 80 que fonamentalment donava resposta a la violència neonazi, però a finals dels 90 es va transformar en un moviment revolucionari, amb intenció de lluitar contra el racisme, l'antisemitisme, el sexisme i l'homofòbia, des d'una perspectiva anticapitalista. A l'actualitat existeixen més d'un centenar de grups a Alemanya, que combinen el treball en l'àmbit local, amb l'organització de plataformes unitàries d'àmbit regional o inclús estatal.

L'estratègia antifeixista més existosa dels darrers anys han estat els bloquejos de masses, sent el cas de Dresde el més significatiu. En commemoració del bombardeig aliat de la ciutat el febrer del 1945, els nazis organitzen des de finals dels 90 una marxa per glorificar el nacionalsocialisme i victimitzar el poble alemany. La movilització ultra va arribar a aplegar més de 6.000 a partir de 2005.

Després de diferents intents fallits per aturar la disfilada nazi, al 2010 es va constituir una plataforma formada per associacions, partits, sindicats, organitzacions juvenils i fins i tot de l'església. Va ser un treball intens i a llarg tarmini, en què es va voler copiar l'estratègia de les protestes antinuclears fins arribar al consens per l'unitat d'acció. Al primer bloqueig van participar més de 12.000 persones, distribuïdes pels diferents punts estratègics de la ciutat, de forma que la policia no va poder controlar la situació i els nazis no van poder desfilar. Des d'aleshores, l'estratègia del bloqueig —unitària, plural, participativa i inclusiva— s'ha repetit amb èxit a Dresde, i altres ciutats, esdevenint una forma de resistència massiva, popular i existosa, que ha contribuït de forma determinant en debilitar —encara més— l'extrema dreta alemana.

Percentatge de vots a partits d'ultradreta en els parlaments Europeus. Dades de les últimes eleccions.

FONT:

Crisi social i auge de l'ultradreta: el cas grec

Xarxa Antifeixista per Grècia

Tres anys han passat des del moment en què la societat grega va ser arrossegada cap a una guerra social no declarada. La irrupció de l'Fons Monentari Internacional (FMI) i les violentes mesures d'austeritat s'ha traduït en imatges de dolor, desesperança, humiliació i mort. L'FMI ha significat 3.000 suïcidis, camps de concentració per a refugiats i immigrants, militarització dels cossos policials, tortura a les comissaries, desaparició d'hospitals i universitats i saqueig dels recursos naturals per empreses multinacionals.

En front aquest escenari de descomposició extrema, els moviments socials s'han autorganitzat i tractat de trencar amb ràbia i dignitat les cadenes de l'esclavatge. La burgesia grega i els partits polítics que la representen van prendre la decisió històrica d'apostar, amb la violència d'un partit purament nazi, la longevitat de la seva hegemonia. Albada Daurada és l'última carta d'un repugnant sistema que està disposat a mantenir —a qualsevol preu— l'ordre establert.

La organització nazi, des dels inicis dels anys 80, assumia la tasca de reprimir tot allò que no aconseguien els mecanismes de repressió estatals. Abans de la seva entrada al parlament, el maig de 2012, Albada Daurada era acusada d'haver comès un centenar d'atacs contra gent d'esquerres, anarquistes, estudiants en lluita, refugiats i immigrants, homosexuals, prostitutes, etc. La seva cúpula directiva gaudia d'uns estrets vincles amb l'estat profund i quasi mai va haver de donar explicacions pel dolor i patiment que havia provocat.

Després de l'entrada dels feixistes al parlament, la violència feixista s'ha disparat. Les seccions d'assalt han sembrat el terror, en el darrer any i mig s'han registrat 281 atacs, 400 ferits i 3 assassinats. L'Estat grec ha permès als feixistes imposar una realitat de canibalisme social, de manera que l'assassinat de Pavlos Fyssas, músic antifeixista, era simplement una qüestió de temps. Després de l'assassinat i l'aixecament popular, el govern es va veure obligat a frenar la bèstia que fins al moment estava alimentant.

El sistema judicial va obrir el claveguerm i ara s'escorren tots els excrements que hi contenia. Albada Daurada, segons l'acusació del Tribunal Suprem, és una organització criminal que trafica amb dones, armes i comerç il·legal. El seus seguidors s'entrenen en campaments paramilitars amb el maneig, inclús, d'armes de foc. A les cases dels dirigents s'han trobat armes il·legals i desenes de milers d'euros. Abans de detenir-los una desena d'oficials de la policia varen ser destituïts per ser col·laboradors del grup feixista. Als serveis secrets, l'oficial que suposadament vigilava el Partit va resultar ser parent d'un dels diputats. Juntament amb els feixistes detinguts, van detenir una vintena de policies per funcionar com a infiltrats al partit.

Amb tot aquest panorama, mentre la lluita contra el feixisme no es converteix en una lluita contra la tirania del capital, generació darrere generació seguirà pagant amb la seva sang. Ni l'estat, ni cap altra institució, poden destruir el feixisme. Sempre, davant aquest històric deure, el poble serà l'únic protagonista.

La Xarxa Antifeixista per Grècia organitza un festival antifeixista a Barcelona, el 16 de novembre amb l'objectiu d'enviar el potent missatge de solidaritat al moviment social que lluita contra el feixisme i el capitalisme. Amb xerrades i debats informatius volem transmetre la magnitud dels crims que s'estan cometent avui a Grècia amb la intenció d'utilitzar tots els beneficis per donar suport a aquesta lluita.

Mentre respirem, el feixisme no passarà!

Xarxa Antifeixista per Grècia
16 de Novembre de 2013 – Ateneu Popular 9Barris – Horari: 13:00-02:00*

RACÓ HISTÒRIC

Sants, 1700

Agus Giralt, Barcelona

Exposicions, obres de teatre, aplicacions per a mòbils o rutes per la ciutat són algunes de les activitats que serviran per commemorar els 300 anys de la derrota del 1714. De ben segur que l'any vinent serem capaços de situar els escenaris del setge a Ciutat Vella. Però, com era Sants?

L'any 1700 Barcelona era tancada dins les muralles i dividida per la Rambla, una antiga riera. A la banda Besòs hi havia barris populosos com la Ribera i a la banda Llobregat el Raval, una ampliació de la muralla on van proliferar els horts i les institucions religioses i escolars. Fora muralles els camps i les masies s'alternaven amb parròquies que tenien la forma jurídica de "Carrers de Barcelona" i que depenien del Consell de Cent.

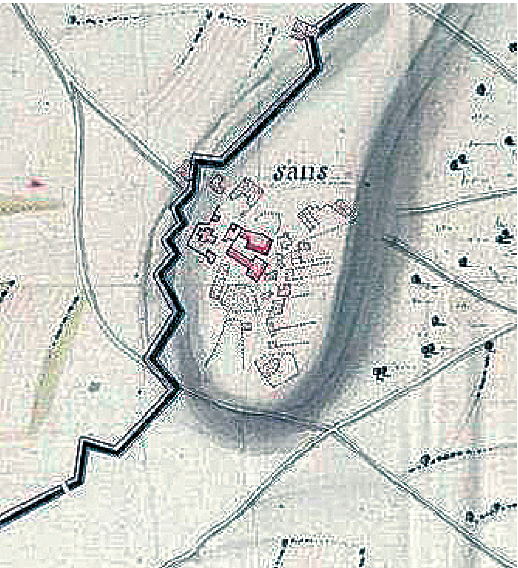
Sortint de la ciutat pel portal de Sant Antoni un camí seguia per l'actual avinguda Mistral fins al Coll dels Inforcats, a l'actual plaça d'Espanya, on s'encreuaven els camins de Martorell, Sant Boi i el delta del Llobregat. El 1344 es va situar una creu de terme, que posteriorment es cobriria amb un templet. La Creu Coberta va perdurar fins al segle XIX. Des del segle XV i fins al 1715, també s'hi van instal·lar les forques, on els penjats romanien 20 anys. Segons Joan Amades "Era tingut com un lloc esgarrifós i ningú no s'hi acostava".

Entre el 1584 i el 1785 també hi funcionaren el molí Xic i el molí Gran de la Creu Coberta, els dos primers molins de vent de Barcelona. L'antiga carretera es dirigia cap a Sants pel carrer de Sant Crist. Santa Maria, una capella romànica datada el 413, era el centre del nucli, i compartia espai amb el cementiri i la Casa del Rellotge.

Tot i l'existència de dues torres: la Torre d'en Damians, un punt fortificat del castell, i la Torre d'en Llull, una torre propera a l'església, Sants era fora de la protecció de les muralles. Per això va ser campament de les tropes durant els molts setges que la ciutat va patir al llarg dels segles XVII i XVIII.

El 25 de juliol de 1713 va començar el setge sobre Barcelona. 40.000 soldats borbònics van envoltar la ciutat acampant, entre d'altres llocs, a Sants. Al setembre del mateix any es produiria la batalla de la Creu Coberta, un "baptisme de sang" per a les tropes d'Antonio de Villarroel. Una operació exitosa però que no va evitar el tràgic final.

Amb la derrota del 1714 el Consell de Cent va desaparèixer i va ser substituït per un ajuntament escollit pel govern. Així doncs, fora muralles van sorgir municipis com Sant Vicenç de Sarrià, Sant Gervasi de Cassoles, Sant Genís dels Agudells, Sant Andreu del Palomar i Santa Maria de Sants.

Mapa de Sants.

BURXANT ELS BYTES

Que és un atac DdoS?

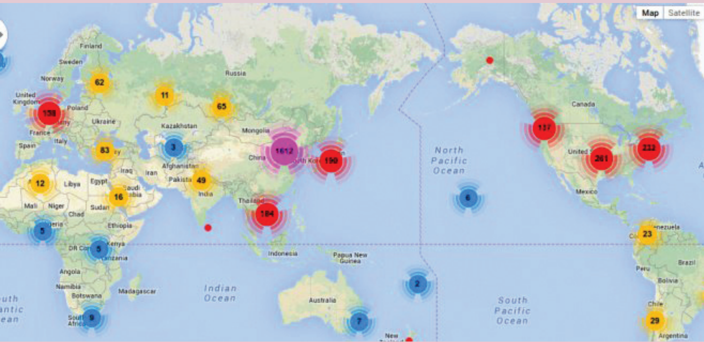
Bernat Costa, Sevilla

Des del passat 12 d'octubre, i durant 9 dies, diverses webs allotjades en els servidors de Nodo50 —col·lectiu que ofereix allotjament a diversos moviments socials— han estat inaccessibles.

Nodo50 ha rebut el que s'anomena un atac DdoS, que consisteix a realitzar tantes connexions que el servidor es satura. Posem un exemple més pràctic. Si el servidor fos una botiga, un atac DdoS consistiria en què milers de persones intentessin entrar a la botiga a la vegada. La porta no es prou gran i la gent deixa de poder accedir-hi.

Per realitzar aquests atacs s'acostumen a emprar les xarxes d'ordinadors "zombis", ordinadors infectats amb algun tipus de virus que donen accés al creador del virus a la màquina. D'aquesta manera, la persona que ha creat el virus, pot utilitzar ordinadors de gent innocent per a saturar una web.

Aquestes xarxes zombis solen llogar serveis per atacar webs a alts preus. Algunes empreses fan servir aquests atacs per tombar la competència o per comprar accions a baix preu. Trobareu més informació a www.nodo50.org

Mapa de l'atac contra Nodo50.

FOGONS DE TEMPORADA

Mirar el formatge de més a prop

Núria May Masnou

És ben curiosa la poca cultura formatgera que tenim a casa nostra. Quants cops hem sentit als pares, o als avis, amb la millor voluntat, donar-li a l'infant un entrepà "de *manxegu*, d'aquell del bo!". El manxec castellà, originat per la necessitat de conservar uns excewwdents de llet, és un formatge gros, curat, produït majoritàriament amb barreges de llet d'ovella i vaca. El creixement, cap a mitjans del segle XX, ajudat per una publicitat que senyalava les excel·lències d'ingerir calci, el va iniciar en la futura perversió. Avui, a la majoria de supermercats i grans superfícies és difícil trobar un bon formatge *manxec*, la majoria són de curta curació, poc aromàtics i amb una capa de cera que no els deixa respirar. Pobre *manxec*. I a casa nostra? Al principat, i sobretot al Pirineu, segurament ens posaríem d'acord si diguéssim que els formatges més tradicionals són el mató, el serrat i el tupí, i potser podríem afegir-hi el ja més actual garrotxa. El mató, un formatge de quallada àcida, fresc, proper a territoris altament poblats on hi havia tradicionalment vaca i una possibilitat de venda immediata, per menjar en pocs dies i ideal per ser acompanyat amb quelcom dolç com la mel. El serrat, el formatge del pastor del Pirineu, fet amb llet d'ovella del ramat, raspallat, de pell dura, potent. El tupí, el formatge d'aprofitament, el de la segona fermentació, el picant, l'alcohòlic. I el garrotxa, el de cabra, el tou, amb la pell florida, guardat a la cava. No acabaríem, podríem parlar del recuit (fet a partir del xerigot, no de la llet), els formatges de pasta tova, tant de cabra com d'ovella o de vaca, produïts avui en moltes petites formatgeries del Pirineu i d'arreu del principat. Els blaus, introduïts de nou a casa nostra no fa més de vint anys però amb excel·lents representants guanyadors a certàmens internacionals. Si la majoria d'aquests conceptes no ens sonen, és que com a societat hem comés algun error. Ara que tornem a parlar producte de proximitat, d'artesania, donem una oportunitat al formatge de casa nostra! El manxec segueix sent un gran formatge, com ho són també el *comté*, el *parmesà*, el *roquefort* o l'*emmental*. Aquests noms us sonaran més que els que hem anomenat abans, però no ens deixem enganyar: a vegades, com en el cas del Manxec, ens venen gat per llebre. És llavors quan és bo interessar-se pel formatge proper, fet a casa, i crec que no és dolent premiar a uns productors que valoren la qualitat final del seu producte tant com valoren la llet i els animals que el fan possible.

Barreja de verdures d'hivern amb formatge Casa Mateu de Surp

- Unes flors de bròquil
- Unes flors de coliflor
- Una unitat de remolatxa
- 4 pastanagues
- 1 porro
- 2 carxofes
- Un tros de col
- Sucre
- 1 cunya generosa de Casa Mateu
- Oli d'oliva verge extra
- Sal i pebre

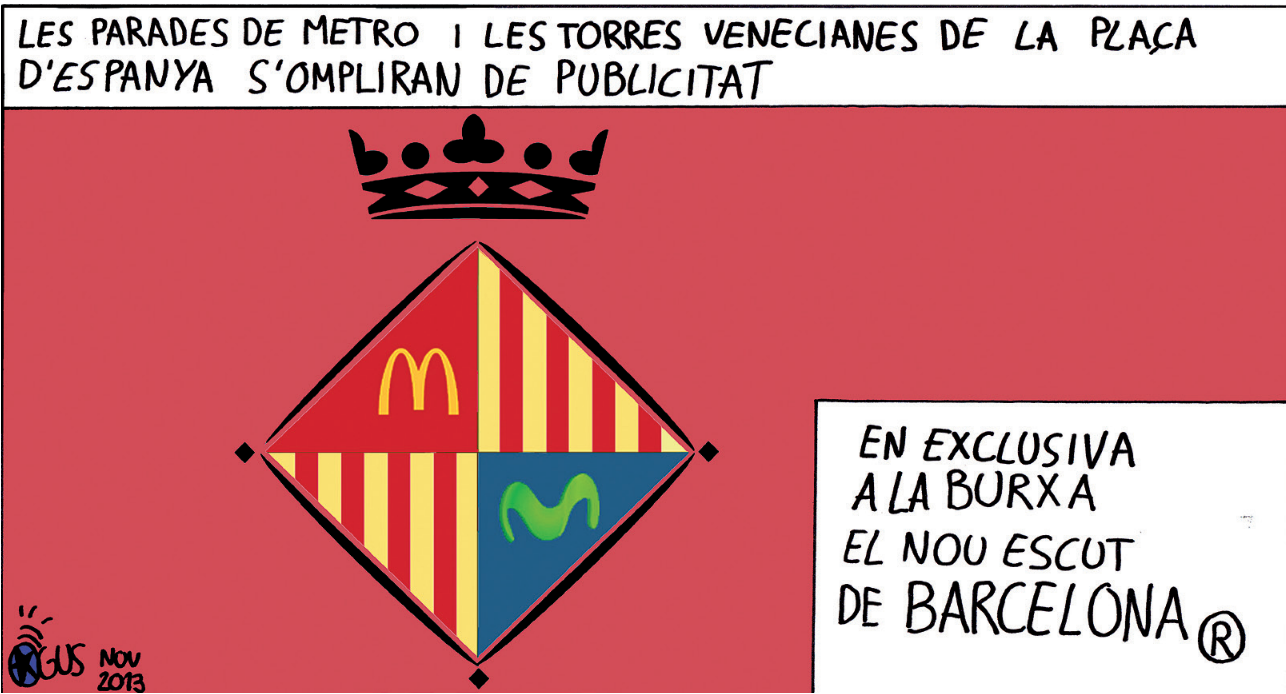
Talleu el porro a trossos, ofegueu-lo amb un raig d'oli en un cassó. Peleu la pastanaga i talleu-la fina. Afegiu-la al porro, cobriu la pastanaga amb aigua. Deixeu bullir el conjunt. Un cop tova, elimineu l'aigua sobrant, rectifiqueu de sal i pebre, afegiu un raig d'oli d'oliva cru i tritureu. Reserveu. Peleu la remolatxa sencera. En un cassó poseu-hi la mateixa quantitat de sucre que d'aigua, arrenqueu el bull i poseu-hi la remolatxa, deixeu que cogui fins que la remolatxa sigui tova. Talleu petites les flors de bròquil i coliflor, escaldeu-les en aigua salada. Talleu la col a juliana, saltegeu-la en una paella amb oli a foc viu perquè agafi color. Presenteu unes ratlles del puré i col·loqueu les flors de bròquil i coliflor, la col saltejada, làmines fines de remolatxa i afegiu-hi unes làmines crues i fines del cor de la carxofa. Talleu el formatge a daus, incorporeu-los entremig de l'amanida i doneu-li un cop de calor al forn. Al treure, regueu amb oli d'oliva verge extra i pebre.

Organitza, un cop més, el
MERCAT D'INTERCANVI! de Sants
20è Mercat d'Intercanvi
Diumenge 10 de novembre 2013
NO ES RESERVA TAULA!

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIÀ, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13
NO MENGIS QUALSEVOL COSA
esmorzars
menú al migdia
braves i tastets
entrepans
taules i amanides
carta de nit

material sensible fotografia
Tallers, cursos, rutes fotogràfiques.
Retrats, reportatges.
Fotografia d'estudi, arquitectura.
Articles artesans, àlbums, emmarcació.
Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...
materialsensiblefotografia@gmail.com
93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

UN TOC D'HUMOR...

MÚSICA

Josep Fortuny, orgull de barri

oriol creus

David Vázquez

El mateix any que jo vaig néixer, ho feia l'Elèctrica Dharma, segurament abans i tot. Segurament abans de considerar-se una companyia i segur també que convençuts, ja de bon principi, de fer-ho amb l'esperit comunal i contestatari que sempre els ha caracteritzat.

Sempre he sentit de la Dharma que van ser un revulsiu front la grisor franquista d'abans i després de la mort del dictador. Per aquest motiu em van generar simpatia, fins i tot abans de sentir-los de prop i de saber qui eren realment.

Amb el temps, la vida de barri t'ensenya i et situa. I sempre hi ha els bàndols que per la necessitat de discutir provoquen diferències. A favor i en contra. Curiosament amb la Dharma això no hi era i no hi és. A la Dharma se la tracta amb respecte. No pot ser d'una altra manera, són la banda de Sants (en majúscules).

La Dharma no eren els típics músics que limiten la seva professió a una simple forma de guanyar-se la vida. Si fos així, no haurien actuat a les Festes Alternatives, per sorpresa de molts —en més d'una ocasió—, amb les idees claríssimes i el cap sempre enlairat.

Aquest cop però, el barri està de dol. Als 61 anys, la vida s'ha endut a Josep Fortuny, bateria i veu de la banda i el gran dels set germans. Icona de la banda, juntament amb el seu germà Joan. Somiant en els propers 40 anys que, com a grup, anaven a celebrar després de la seva recent aturada.

Josep Fortuny va tenir una sensibilitat única. Ho demostrava quan recitava, quan parlava i quan creava, tot captant sensacions que convertia en música.

Ens deixa la persona, però no ho fan les cançons que, a banda de ser himnes, seran eternes. Perquè seguirem reivindicant que la gent vol viure en pau i perquè sabem que sempre, en algun lloc, la lluita continua!

EL POEMA

Europe Change Bad

Europe change bad
and my friends
of foot in the ways.
Listen now!
Strong son for you
crazy head.
The man working
for the money
and we working for the life.
Poor man walking
to the streets
and destroy the hypocrisy
all round you.
Not money, not simpathy
many money, many simpathy,
but friends, rich and poor
the same history for me.
Now, I can say
with other language.
En català!
Però no et puc dir
moltes frases,
la música dins meu.
Comprens!
Temps lliure
per anar esperant
els amics
que sempre arriben
i sempre responen.
Entens!
Fàcilment m'acompanyes
pel camí de la incertesa
però no importa,
jo sóc el mateix que neix
en cada cançó.
Europe change bad.

SEBASTIÀ ROURE
Europe Change Bad
(Roure edicions, 2000)

IL·LUSTRACIONS

Esbossant el barri

Enric Adell

El passat mes de juliol, Barcelona acollia la trobada *Urban Sketchers*, una cita anual en què il·lustradors de tot el món es troben per recórrer una ciutat i interpretar-la a través del dibuix. El resultat de la trobada d'enguany ha seguit una exposició on s'hi mostren els dibuixos originals i una col·lecció de nou llibres, cadascún corresponent a un districte de Barcelona, en format de quadern de notes de viatge.

L'encarregat de retratar la vida santsenca, a base de tinta i aquarelles, ha estat l'il·lustrador Víctor Martínez, àlies *Swasky*, que ha plasmat en les pàgines del seu quadern tan els llocs més icònics del barri com els seus racons més íntims.

A *Voltant per Sants* hi podem trobar la plaça d'Osca, l'estació de Magòria, el parc de l'Espanya Industrial i fins i tot Can Vies, interpretats per la mà del dibuixant en traços ràpids i taques de colors orgànics. Més que no pas pretendre ser un retrat fidel a la realitat, l'autor ha fa ús de la seva subjectivitat per crear estampes gairebé impressionistes de l'atmosfera i el cromatisme dels llocs visitats.

Aquest caràcter personal, espontani, imperfecte tan propi de l'*sketching*, s'aprecia en la línia tremolosa del que dibuixa de peu, en el color a mig aplicar, en les anotacions a mà alçada sobre arquitectura, les sensacions o les converses dels vianants que omplen els marges de cada pàgina.

Autor: Swasky
Editorial: Ajuntament de Barcelona
Pàgines: 96 pàgines
Tamany: 21 x 16,5 cm
Tintes: 4+4 tintes
Enquadernació:
Tapa dura amb llom de tela

Formació amb perspectiva de gènere

Explorar la masculinitat per reconèixer-hi els privilegis

Elba Mansilla

La ciutat invisible i l'associació Cúrcuma ofereixen els propers 20 i 27 de novembre, i 4 de desembre un taller formatiu aplicat adreçat a persones de sexe masculí que vulguin reflexionar sobre la seva condició d'home. El curs té una durada de 9 hores i s'hi emprarà una metodologia activa i participativa que combinarà tècniques com el treatre de l'oprimit i la Gestalt.

Els objectius generals del curs són promoure una reflexió sobre la construcció de la identitat d'home, i fer visibles les violències i limitacions generades per les masculinitats hegemòniques. Segons Cúrcuma, "treballem aquest tema i qüestionem el patriarcat perquè ens genera dolor i ens limita en el nostre desenvolupament integral com a éssers humans, perquè aquest sistema genera un 'ideal d'home' inabastable a nivell personal, que es construeix sobre la base de rebutjar, negar i reprimir les qualitats femenines de l'experiència de vida dels homes".

L'associació Cúrcuma és una entitat que promou la transformació individual i col·lectiva a partir de processos d'apoderament que afavoreixen una presa de consciència crítica que contribueixi a procesos d'alliberament personal, des d'una perspectiva de gènere, transfeminista i comunitària.

Aquest taller està emmarcat en l'oferta de coneixement aplicat feminista de La ciutat invisible, que ha realitzat diverses formacions com el curs "Dones, migracions i intervenció social", els tallers d'ejaculació femenina i orgasme prostàtic o el taller d'apoderament i autodefensa feminista "El cazador cazado".

Més informació:
http://laciutatinvisible.coop

Reflexionant sobre la identitat masculina. ASSOCIACIÓ CÚRCUMA

Kabaret Koitton, Clandestino Club i Nit de Galls

Nova temporada

Núria Alcober

Ja ha passat més d'un any que el Koitton Club va pujar la persiana. Per l'escenari del bar musical-cooperativa han anat pujant més d'un centenar de bandes, desenes de dj, companyies de titelles, poetes.... I les seves parets han anat canviant de pell cada mes albergant exposicions de tot tipus.

I ara comença la nova temporada amb un projecte cultural en constant evolució, que amplia i diversifica l'oferta amb l'objectiu que el Koitton esdevingui un espai cultural de referència a Sants i a la ciutat.

Les nits del Clandestino Club són ja des del mes de setembre la cita mensual per al mestissatge, el reggae, la rumba, el hip-hop. De la mà de dj Sendo, la programació del Clandestino Club oferirà nits temàtiques del que ell anomena músiques clandestines. Serà una nova parada i fonda del circuit ja existent de fa anys a barris com el Raval i el Gòtic.

Una altra de les novetats de la temporada ve marcada per les arts escèniques, concretament pel cabaret. La companyia Dejabugo amb el seu espectacle "Cocholate Muffin" (8 de novembre) obriran aquest nou cicle mensual.

I l'escenari del Koitton s'omplirà de purpurines, de lluentons, de perruques i sobretot d'humor amb el nou espectacle de la companyia Transtorners, Transfusión (13 de desembre), basat diàlegs a través *dwwe*, la tècnica del túrmix-playback .

I la darrera novetat seran Les Nits de Galls o també dit els vespres de micro obert. Quinzenalment (12 i 26 de novembre a les vuit del vespre) l'escenari del Koitton s'oferirà a tots els músics i músiques que facin el salt i que l'ocupin.

Les Nits de Galls vol ser un primer escenari, una *jam*, un intercanvi, on totes aquelles persones que fan música a casa s'atreveixin a treure el seu *groove* sense complexes.

KOITTON CLUB
NOVEMBRE 2013
ROSSEND ARÚS 9

DIVENDRES 1 | 20:00h | entrada lliure
ADIÓS AL 35MM: RÉQUIEM POR EL CELULOIDE (INAUGURACIÓ ALTAR DE MUERTOS)

DISSABTE 2 | 21:00h | bo d'ajut 3€
CLANDESTINO CLUB: HCB+HUGKAKKE+EL PUTU NOTA DJ'S: ARRUVYBZ (MISLED SOUNDSYSTEM) + SENDO (DANCEHALL)

DIUMENGE 3 | 19:30h | entrada lliure
"COM UN GEGANT INVISIBLE. CAN BATLLÓ I LES CIUTATS IMAGINARIES" (DOCUMENTAL SOCIAL)

DIVENDRES 8 | 21:30h | bo d'ajut 6€
KABARET KOITTON: CIA DEJABUGO "COCHOLATE MUFFIN" (CABARET)

DISSABTE 9 | 21:30h | bo d'ajut 5€
UN TAL PERE (CANÇÓ D'AUTOR)

DISSABTE 9 | 23:30h | entrada lliure
DJ TXARNEGÖ (LATIN, RUMBA, BUGALOO)

DIUMENGE 10 | 20:00h | bo d'ajut 3€
L'EXÈRCIT D'ISLÀNDIA (POP, FOLK)

DIMARTS 12 | 20:00h | entrada lliure
NIT DE GALLS (JAM)

DIMECRES 13 | 21:30h | bo d'ajut 4€
ABAST (POP, FOLK)

DIJOUS 14 | 21:30h | entrada lliure
MARGOTT VAUM (CANÇÓ D'AUTORA)

DISSABTE 16 | 21:30h | bo d'ajut 5€
JOHNNY CARD (FOLK, BLUES)

DIUMENGE 17 | 20:00h | bo d'ajut 3€
PRESAS EN LAS CARCELES DE FRANCO COMPANYIA DITIRAMBO (TEATRE)

DIMARTS 19 | 20:00h | entrada lliure
COLUMPIO TRASATLÁNTICO (INAUGURACIÓ EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICACAROLINA ZERPA)

DIMARTS 19 | 21:30h | entrada lliure
DJ MANOLO LAMO (VARIADITO MOLON "DE LA H A LA O DE LOS GÉNEROS MUSICALES)

DIJOUS 21 | 21:30h | bo d'ajut 5€
SATAN FAMILY (VERSIONS)

DIVENDRES 22 | 21:30h | bo d'ajut 5€
EL SOBRINO DEL DIABLO (CANÇÓ I HUMOR)

DISSABTE 23 | 21:00h | bo d'ajut invers
EROS & ERIS COMPANYIA ENDINSART (TEATRE)

DIMARTS 26 | 20:00h | entrada lliure
NIT DE GALLS (JAM)

DIJOUS 28 | 21:30h | bo d'ajut 5€
IZA & CALAMENTO (FLAMENC I FOLK)

DIVENDRES 29 | 21:30h | bo d'ajut 5€
XY (JAZZ, POP, BOSSANOVA)

DISSABTE 30 | 23:00h | bo d'ajut 2€
SHOOT THE PUMP! SOUL NIGHTS (MR.LOVE DADDY + THE RIGODONIANS)

KOITTONCLUB.BLOGSPOT.COM.ES

Verdures ecològiques i remeis casolans

Taller L'hort a casa

Gemma Parera

Els propers mesos de novembre i desembre comença el taller "L'hort a casa: verdures ecològiques i remeis naturals", un curs d'ecologia casolana per alimentar-se i curar-se amb plantes mediterrànies

Una formació per totes aquelles persones interessades a entendre, de primera mà, els cicles naturals; cultivar-se un hort urbà al balcó o al jardí; produir verdures i remeis naturals casolans; conèixer les propietats medicinals de les plantes; adquirir eines per gestionar un hort comunitari, i reduir despeses i consumisme. És a dir, capacitar-se per al canvi personal i col·lectiu per formar part de la transició agroecològica.

El curs està organitzat per L'economat social, cooperativa per afavorir el consum de productes ecològics, al barri de la Bordeta.

Es divideix en dos mòduls, de 25 hores en total, que es poden fer per separat, però els dos temaris es reforcen mútuament. Durant tot el curs es barreja pràctica i teoria, ja que així s'integren de forma vivencial els continguts.

El primer mòdul tracta de l'hort a casa i es farà a la vall de Can Masdeu i l'hort de la Farga. El segon tracta de plantes medicinals, aromàtiques, condimentàries i comestibles, i es farà al local de L'economat social, a Jocs Florals 157.

Inscripcions a:
ateneueconomat@gmail.com
i hortsiplantes@gmail.com.

Preu: 90 euros / 1 sol
Mòdul: 50 €
Socis Economat Social: 75 €/ 40 €.
Places limitades

AGENDA

Novembre 2013

Estigues al corrent del dia a dia del barri a **laburxa.cat**

Del 11 al 16 de novembre
XXV Marató de cinema fantàstic i de terror
Cotxeres de Sants

Dimarts 12 i 26 de novembre (20:00)
Nit dels galls
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dimecres 20 i 27 de novembre (18-21:00)
Explorant les masculinitats
La ciutat invisible (Riego, 35-37)
Inscripció: 45€

Diumenge 17 de novembre
Caminada a La Mola
Casal Independentista de Sants (Muntadas, 24)

Dijous 21 de novembre (19:00)
Presentació *PornoBurka*
La ciutat invisible (Riego, 35-37)

Dissabte 23 de novembre (18:00)
Homenatge a E.P. Thomson
Can Batlló (Constitució, 19)

Dissabte 23 de novembre (10:30)
Vine a passejar i conèixer el nostre barri: "Can Batlló"
Centre Social de Sants (Olzinelles , 31)

Diumenge 24 de novembre (11:00)
Passejada: "La nova fortificació borbònica de Barcelona. Una visita al Castell de Montjuïc"
Davant del Castell de Montjuïc

Dijous 28 de novembre (19:00)
Presentació *En defensa d'Afrodita*
La ciutat invisible (Riego, 35-37)

Dijous 28 de novembre (19:00)
Xerrada: "De Can Tunis a Montjuïc. Una història dels transports de la Marina"
Bliblioteca Francesc Candel (Amnistia Internacional, 10 - La Marina)

Divendres, 29 de Novembre (19:00)
Documental The Segovia Big Band
Can Batlló (Constitució, 19)

Dissabte 30 de novembre (per confirmar)
Presentació *Ètica promiscua*
La ciutat invisible (Riego, 35-37)

Dimecres 4 de desembre (19:00)
Teatre "Sota les Bombes"
Teatre de Sant Medir (Constitució, 17)

Tots els dilluns i dijous (18-20:00)
Taller Muay Thai
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Tots els dilluns (18:00)
Curs d'esperanto
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

Tots els dilluns (18:00)
Teteria antirepressiva
Ateneu Llibertari (Maria Victòria, 10)

Tots els dilluns, dimarts i dimecres
Espai de preparació física
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els dimarts i dijous (18:30)
Distribuidora editorial La Malobe'ema
Ateneu Llibertari de Sants

Tots els dimecres i dissabtes (11:00)
Treball col·lectiu i tallers d'oficis
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els dimecres (18:30)
Taller de metereologia
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

Tots els dijous
Noves exposicions
La Hormigonera (Olzinelles, 63)

Tots els divendres (18:00)
Escola autogestionada per famílies
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

PERE LÓPEZ

Autor de *Rastros de Rostros en un prado rojo (y negro). Las Casas Baratas de Can Tunis en la revolución social de los años treinta* (Virus editorial, 2013)

L'últim llibre de Pere López recupera la història de les persones que van poblar les Cases Barates del Prat Vermell —o de Can Tunis, Casa Antúnez o Francesc Ferrer i Guàrdia. Van ser construïdes l'any 1929 per allotjar les persones que vivien a les barraques que s'estenien per la muntanya de Montjuïc, ja que podien treure llum a l'Exposició Internacional de Barcelona. Els habitants del prat vermell van protagonitzar una revolució molts cops soterrada: des de baix. Protagonistes anònims que van fundar l'Ateneu Cultural de Defensa Obrera i es van comprometre amb l'Organització Sanitària Obrera, que van impulsar la llarga vaga de lloguers i es van entregar a les col·lectivitzacions. Molts d'ells van marxar com a milicians i milicianes al front i, després de la derrota, van patir presó, afusellaments, camps de concentració i extermini i càstigs als *gulags*. Tot i això no es rendiren, i alguns prosseguiren amb el maquis i la guerrilla urbana. *Rastros de rostros en un prado rojo (y negro)* clama per una memòria viva i activa.

Ivet Eroles

"Hi ha un bon grapat de gent que té ganes de recuperar aquest orgull de barri lluitador"

Per què és important rescatar la història del dia a dia?

Sempre m'han importat els que no tenen nom, la gent corrent. Són aquestes persones les que fan les coses, perquè sense elles no es faria res, i passen oblidades, no tant sols per la història en majúscules, l'oficial, sinó també en les històries militants. He investigat les fonts d'arxius sabent per qui havien estat escrites, ja que no són objectives, i he fet una mena d'intercanvi constant entre els testimonis dels veïns i el què he trobat als papers.

En el pròleg planteja que la gesta revolucionària de la gent que va viure a les cases barates encara segueix bategant. Què en podem extreure pel nostre present?

Abans de res, com no, agraeixo el text de Tomás Ibáñez. Ell relata que he intentat explicar la història d'un barri, però estava pensant en el nostre present. Hem de tenir en compte el que va fer aquella gent amb pocs recursos. Passat el primer any de viure al barri ja havien fundat l'Ateneu Cultural de Defensa Obrera, aprofitant les escletxes de la dictadura que va imperar després del final de la dictadura de Primo de Rivera. A l'abril del 31, comencen la vaga de lloguers, que perdura, de manera soterrada, fins l'any 1942. Tot i això, els titllaven d'analfabets, jornalers, immigrants, murcians, pistolers... L'any 33 van muntar un acte per recollir diners pels presos amb teatre, un recital poètic i un sorteig de llibres entre els quals hi havia *Así habló Zaratrusta* de Nietzsche, *La gran revolució* de Kropotkin i *L'evolució de les espècies* de Darwin. Sí, molt ignorants...

Podem aprendre d'ells, es van cuidar al mateix temps de la millora material i moral, com deien. Destaco la seva humilitat, la seva constància. Sabien viure junts, compartir, ajudar-se.

Algunes de les seves iniciatives sembla que s'estan recuperant.

No podem fer mimetisme ni repetició, perquè la repetició és mort. Hem de conèixer el passat per veure que van fer i revisar el que estem fent nosaltres. De vegades necessites un mirall. La ciutat no és com era abans, el mode d'urbanisme que tenim no permet aquell tipus de relacions. Abans no hi havia tant estat i ells es miraven d'aixoplugar entre les seves forces. Ara tenim molta comoditat, però això no vol dir que no hi hagin experiències maques, com Can Batlló, per exemple.

Al llibre apareixen força fotos d'equips de futbol.

Surt tant el futbol perquè és una manera de socialitzar-se. L'equip Palmera era el nucli anarcosindicalista del barri durant els anys 40. De la poca documentació que he trobat a la premsa de l'any 36 hi apareix un partit de futbol entre la selecció de Can Tunis i la selecció de Sants a favor de les milícies. Tothom allà tocava la pilota. Molts veïns del barri jugaven a futbol en els camps de concentració i presons on van acabar reclosos: Bou-Arfa, Argelès, Colliure, València, Ucraïna o els *goulags*.

Molta gent a la presentació que vas fer a Can Batlló comentava que era un barri molt unit.

Els van posar en un racó apartats del món. Feien trajectes molt llargs per anar a treballar i així xerraven, era una manera de sentir-se junts i crear sentit de comunitat i de lluita. Parlaven de la trabazón, lluitar tant en l'espai laboral con en l'espai de residència.

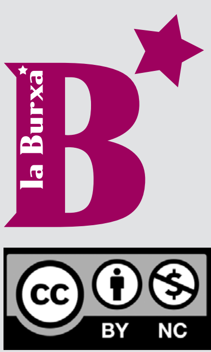
A partir de la publicació del llibre hi hagut gent del barri que s'ha interessat en seguir rescatant aquesta història.

Crec que abans tenien una mena de por per veure què s'explicava al llibre. Encara que sembli mentida, encara hi ha gent que es veu incapaç de parlar d'allò que va passar, són uns fets molt difícils de pair. Van ser la generació del silenci. Tenien por de parlar d'allò que no es parlava. A més, s'han explicant moltes coses del barri en termes pejoratius i no volien que es tornes a reproduir aquesta visió. Tot i això, després de parlar amb gent, de veure les fotografies publicades, fullejar el llibre o acudir a alguna presentació, moltes persones veuen el projecte d'una manera diferent.

Tenen ganes de trencar aquest silenci?

Generalitzar és difícil. Per mi hi ha un bon grapat de gent que té ganes de recuperar aquest orgull de barri lluitador. Alguns m'envíen fotografies, carnets de la CNT que estaven més que amagats, etc. És per estar content. Ara hem creat un blog, alguna cosa es mou.

www.rastrosderostros.wordpress.com

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42).
Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

Aquesta publicació té una llicencia CREATIVE COMMONS RECONEIXEMENT- NO COMERCIAL.
Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Jes Orquadi, Gemma Parera, Can Vies, Dani Martínez, la Bonet, Agus Giralt, Bernat Costa, Núria May Masnou, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Víctor Obregón, Marc Rude, Elba Mansilla, Xarxa Intercanvi de Sants, Rober, Bernat, Daniel Blasco, Ester Rams, Clara Cusó, David Vàzquez, Sebastià Roure, Núria Alcober, Lluc Ulldemolins, Ferran Pinós, Joni D, Silke Hünecke i Xarxa Antifeixista per Gràcia.

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts i dijous a les 17.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koitton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org